

BUDAPESTI MAGYAR KÖZLÖNY.

1860. évi félévről.

Első évi folyam.

Megjelenik hetenkint egyszer.

Heyben ház küldve, sőt Moldva-Romániában akármelyik városba postán küldve csak 9 huszas.

Magyarország és Erdélybe posta költség kívül 4 frt. oé. papír. pénzben. E szám ára: fél huszas.

Felelős szerkesztő: Dr. Oroszhegyi Jósa.

Főmunkatárs és kiadó: Koos Ferenc,

mint a budapesti Magyar egyesület elnöke.

Szerkesztői szállás: Kálvinutcaszöglet 4 sz.

Előfizetéseket elfogad minden es. k. postahivatal; helyben a szerkesztő, és a kiadó Koos Ferenc ref. lelkész ur, kihez a cél megközelítését elősegítő különös adakozások is küldendők.

E lap ívetítő kapszula szolgál az Anyaország és a Moldva-Romániában lakó magyarság közt. Ismerteti Románhon földét, alkotmányos életét, népét, s a magyar és román nemzet viszonyaira vonatkozó történelmi adatokat. Politikai iránya a népek s kivált e két szomszéd nemzet testvéresítése.

A tisztviselőmagyar iskolák alapítására levén szánva, erről, valamint a célra begyűlendő különös adakozásokról a budapesti Magyar egyesület számadása koronkint közzé fog tétetni.

Uj előfizetési felhívás.

A budapesti „Magyar Közlöny“ évnegyedi folyamára Okt.-Nov. és December hónapokra. Felette sok nehézséggel kelle meg küzdenünk, míg e hazai szellemi növényt külföldön ennyire is meggyökerezettük, s még mindig hazafias áldozatokra van szükségünk, ha ennek jövőjét biztosítani kívánjuk. Kérünk azért minden tiszta keblű hazafit, siessen segédkezni újtan lapunk által kitűzött szent célu igyekezetünk gyámolítására; ára $\frac{1}{4}$ évre postabérrel 2 frt. 50 kr. papiros pénz. Moldva-Romániában postán küldve is 10 piaster 5 para.

Eszmé a magyar zenéről és Operáról.

(A „Revista arpatzilor“ című lapból. Augustusi füzetéből.)

Midőn magyarok Azsia vidékeit elhagyva Európába nyomultak hazát keresni; mint minden barbar nemzet, saját zenévbirtak, ők is, mely a mai műzenének hangárnyalatait élkülözve, rosszul összerakott hangok egyvelegéből áll. E zenéhez többnyire fuvó hangszereket használtak, melyek között hangjának élessége és tisztasága miatt legkülönb volt a *Lira borsip*. (Ez alatt bizonyosan atáborcipot — a tárogatót — érti a czik író Szerk.)

Nem sára e nép idejövetele után III-ik Béla király nejének *Margitnak* VII-ik Lajos francia király leányának ohajtása, több magyarifjat küldött francia országba hogy azokott magokat a zenében kiképezzék; de a nemzet akkori üérzéke szerint, a zene magyarhonban valami jelentékenyokra nem emelkedhetett. —

1483-an a nagy Hunyadi fiának Mátyásnak trónra léptével a idományok és művészetek hatalmas virágzásnak indult s különösen a zene oly magos fogra hágott, hogy a páp követe, ki Mátyás és Fridrik császár között a békét jó megalapítani, nem győzött e mivelt zenén csodálkozni s benne gyönyörködni, annál inkább mert azt hitte, hogy ezt magyarhonban tán névről sem ismerik. Mátyás halála után egész VI-ik Lászlóig a zene folytonos virágzásban volt magyarhonban, de később fokoként süllyedt egészen a mul század végeig; midőn ujra feléledt, és *sebes* haladással jutott azon pontig, melyen ma van. — A magyarzene elemei ugyan azok, melyek általában az összes zeneművészet alaplényegét alkotják, azon különbséggel, hogy a magyarzene ezen elemeket különös módon használja fel, alárendelvén azokat nemzeti jellemsajátóságainak: tüzes, szabadszellemet szólaltatja meg a zenehangjaiban, s a magyarnép szívében lakó felséges költészet, a szilaj szenvedély és öskori vadság vegyületében feloldvadva s a zene hangjaiban nyilatkozva, teszi e zenét eredetivé, nemzetié.

Hogy a magyar zenének a többtöli különbözősét bemutassuk, a zeneművészet általános alapelveire egy futó pillantást kell hogy vessünk. A zeneművészet szava hét hangból áll, melyek egybealkotva képezik az Oktávát; e hangok öszhangra és dallamra (harmonia és melodia) felosztva képezik a Maggiore és Minore zene alkatrészeit; az öröm, bátorság és hősiesség, az utóbbi a fájdalom, szenvedély és kétségbeesés, kifejezésére használtatván, a zene fogalmában és compositiojában. — De a magyarok e szabályt merőben ellentétesen használják és kiválólagos szenvedélyel a Minoret a Septima és néha Seconda kezelésével. A Maggioreval ellenben csak ritkán élnek, de ekkor oly hatalommal, hogy ez által a *Missolidio* vagy is a régi görögök úgy nevezett *Grammatical* rendszeréhez meglepőleg közelednek; általában a magyar zene *phrasisa* és *cadentiájára* nézve a többi európai zenétől nagyon elüt.

A magyarok két részre osztják zenéjüket: *Palotás* és *Tánczene*. Ez utóbbi toborzó és csárdás részekből áll; az első mint bevezetés *movimento andante con fuoco* csöndes, utóbb hevült mozgásból áll, a csárdás, *movimento allegro ferocce* ütény mozgásban követi a toborzót, mely viharos élénkségre fokozódik. A palotás majd kizárólag mindig a minore rendszerében a septima és seconda változtatásával iratik, és oly mély, buskomoly és érzelmes, hogy a hallgatónak szeméből önkénytelen könnyeket csal ki, azt a bubánat karjába taszítja, vagy a kéjek magas regioiba ragadja.

Különösen szembetűnő azon hasonlatosság, mely a magyar és román zene közt fenforog, a mi a zenebuvárokat különféle nézetre vezette; mely szerint a románok a magyaroktól, vagy viszont ezek amattól költsönözték volna zenéjüket, a folytonos együtt létből származtatván e nézetüket; vannak ellenben nem kevesen, kik azt vélik, hogy mind a magyar mind a román a keleti török zenétől sajátítottak volna el sokat. Ez utolsók nézete nekünk legfontosabbnak látszik. Átalánosságban azonban megjegyzendő hogy azon okból minthogy mind a magyar mind a román: szakadéka, vagy része egy egy ösnemzet-

*) Hasonlított az oboához s a *Meterchina* nevű török hangszerhez, s *Rákóczy-sip*, név alatt ma is létezik. Cz. író. 2. Lásd „Geschichte der Musik von Dr. P. Lichtenthal“ Cz. író.

nek a magyar a mongoloktól? a román a latinoktól származván, s így az anyanemzet és annak raja közti nyelvhasználatosságból a zene hasonlatát is leszámaztatva, a magyar zenében a tatár szlav? és chinai?? a románban az olasz, spanyol és francia jellegnek kell lényegesen és alkatilag uralkodni. (A magyar zene-tudósok éber figyelmébe ajánljuk ez előttünk mint lajkusok előtt is tévesnek látszó véleményt, s tán csak némi árnyalataiban aláírhatót. Szerk.) De ez nem így van, mert e két nemzet zenéjére nagy, rontó befolyással volt a keleti zene, s nagyobb szerencsétlenségre, még a skálák, és e módszer is a zene compositioban merőben keleti. A magyar zenében e keletiességet a hosszas török uralom, a románban pedig Konstantinápoly bukása után a bizánci klerus által a keleti szertartás nyomán, az ezen zenébe beoltott görög szerű dallamok gyökerezének meg.

Az utolsó időkben a magyar nemzet nagy buzgalmat fejtett ki dramai zenéje körül is, és sikerült neki saját operazene-t teremteni, de nézetünk szerint oly zenétől, mely oly kevés dramai kifejezéssel bír, s oly nyelvel, melyben, nyugszom, alkalmatlan kodom, kételkedik, visszatartóztató, megnyugtassék, forradalomnak sat. szavak vannak, melyek kemény hangzásuk miatt zenére nem alkalmazhatók, s magát a zenét nyerseségök által tülhangozzák, a dramai zenében kevésre mehetni. -- (A felhozott szavak leírása után úgy látjuk hogy író merőben ismeretlen nyelvünkkel, különben nem vonta volna kétségbe nyelvünk dallamosságát. Szükség esetében ugyanis, e szavakat másokkal könnyen pótolhatni, a mint a zene lágysága vagy tán viharossága kívánja; kevés avatottságunk szerint a szavaló zenében, recitativóban, más szavakkal nem pótolva is használhatók. Allításunk mellett szól összes közönségünk nyilatkozata a magyar előadások alkalmakor. Szerk.) A dramai zene-művészetben tett előmenetelük önérzetével lépték át a magyarok a kárpátokat, dramai és nép színműi társaságokkal, s jövének hozzánk, tanúságot fevén arról, hogy mily

könnyű és eredményes egy nemzet haadisa, ha csak minden osztálya kezétfogva egyesül arra hogy a közös hazának szerencsésjét, s abban nemzeti műveltségéül-virágoztossa.

Az első dalmű, melyel Euterpe templonát megégiták Hunyadi László opera volt.

(Folytatjuk.)

Bukuresti tárogató.

Hivatalos távirati sürgöny Sept 25. (Ok. 7.)
 Ö fensége - Cuza — pénteken este 11 ókor szerencsésen megérkezett a Posforusba. Az előhadt idő miatt „Beyrut“ gőzös a Bosforus bejáratánál horonyt vetett. Szombaton délelőtt tíz órakor ö fensége kiscsövel együtt kiszállt a császári Emirghian palotánál, hol 9 ágyu üdvözléssel fogadtatott. Ö fensége még aznap elfogata azon látogatókat kik a Zultán ö felsége neében üdvözölték, valamint a magas Porta legfőbb hivatalnokait. Saffet Effendi külügyminiszter a kormány neében üdvözölte. Ezután a diplomatai testület üdvözését fogadta. A K-ban levő előkelő románok is hódolatuká nyilvánították. Ma lesz ö fensége Zultán ö felségénél innepelyes kihallgatáson. E távirat sürgönyhez az Anonczetor magánlevelezője hozzáteszi még hogy ö fensége rövid időn a legkellemesebben fogja a dunafejlemlések érdekében, Zultán ö felsége által meglepetni. Csak hogy e meglepetésnek sokkal jobb ideje lett volna egykor a párisi congressuban-jegyzi meg a szerkesztő-, midőn oly beszédeket tartatott ott képviselője által melyeket oka van most megbánni. Ugyan csak e lap úgy hallja hogy Zappa Vangyéli ur, kinél a fejedelem elindulása utáni első éjjen meghált azon ígéretet tette volna hogy 12 darab ágyut szándékozik az országnak mindennel felszerelve ajándékozni, csupán azt kéri hogy mindenik ágyura legyen az ö neve feljegyezve.

A National említi hogy ö fensége a Zultántól egy

Emlékezés.

Moldva utolsó függetlenségi harczára 1716. *)

„Hatalmas az idő, ront és teremt,
 Kezeiben népek és nemzetek,
 Őszi tájnak hervadó kebelén
 Meghalásra hajló falevelek.

Pusztul és vesz itt a dicsők hona,
 Régi nagysága szent romokba hull;
 Mig távolabb élő leszen a holt,
 A szabadság égő sugáritul.

Moldavia szabad föld volt egykor,
 Mint a szellő csendes országában,
 Játszva enyelg: boldogan élt a nép
 Öröm között a szabad hazában.

De vihar jött, hozva nagy pusztulást
 Tépvé, dulva a szabadság fáit,
 Mint, nyári vész letöri a mező
 Ékességét, mosolygó virágit.

Jött a török hozva mint bősorkán
 Rablánczokat Románok népére;
 Mért is nem lehet dicsőn halni meg
 A hazának végküzködésébe' . . . ?

Nem, mig egy lángzó honfi érzet,
 A hazának meghalni nem szabad
 Nem jártam meg bár a sirok mélyé
 De a rabföld még ott sem nyugoszat.

Szabad földben mily édes az álom
 Virágzó tavasz jár, kel felettük;
 Virágzó nép mely szabad könyekke
 Siratja meg szent emlékezetünk!

Igy érez minden ki dicső Romái,
 S midőn jő a török mint tengerré,
 Letépni a kis őszi virágot,
 Mit még éltet a pusztuló határ; —

A szabadság utolsó virágát,
 Hogy aztán a nagy hervadás felé,
 Törökök zsarnok fanarioták,
 Kinozzák a haldokló nemzetet.

Moldavia nyugodtan türöd-e?
 Hogy mindenből mit birsz kifoszaak,
 S mint koldus jár az ősi telkeki,
 Hol voltál, boldog, független, szel!

Nem, nem! mint a haldokló orosz
 Felkél még egyszer sebei közül,
 Moldavia függetlenségének
 Utolsó elszánt vérharczára gyül.

*) Lásd lapunk 6-ik számában „Ferenc Százados mulatóháza Jassyban“ a „Revista Karpazilor“ után közölt történeti elbeszélést. Szerk.

drága értékű diszkardott, és a Medzsid rendet kapta kitüntetésül.

A fegyverek beszerzésére szükségelt 5 millió lea költsön kiteremtésének tekintetében, a megyék elnökeihez, s hiteles magán személyekhez is küldött a kormány aláírási íveket, és siet arról rendelkezni, hogy mielőtt a hajózás megszüntetnék, elégséges ágyut, fegyvert, s egyéb hadi szükségleteket beszerezzen. A mi a külföldön létesítendő nagy költsönt illeti, a kormány oly reményben van, hogy az rövid időn fedezve lesz.

A naponként megjelenő Romanul című lap biztosítására alakult Asociația di arului Românului című egyesület, a mostani szerkesztőség meghagyásával, egy hercegi rendelet megerősítette.

A cultus és közoktatási miniszterium egy bizottmányt nevezett ki, a hazai történelem adatainak összeállítására. Hasonlót szándékoznak moldaviában is.

A „Reforma“ credoját melyben Olasz, magyar és oláhországok jövőjében hisz, mint keresztyének mi is aláírjuk; de azon szemléjét melyben annyira gyanúsítja a magyar nemzetet hogy már seregestől segítségére menne az erdélyi románok részére, bizony elhagyhatta volna. Korán sincs ott oly nagy veszély mint ön hiszi; aztán tudhatná azon példaszót is: Dobbal vorebet nem foghatunk. — Hüsitőül ajánljuk az Anonczetor ez ügyben közölt híggadt cikkét.

Nincs többé Magyarország. Mult számunkban olvashatni hogy Magyarország fele-felülről le a Tiszaig-elnémetesedett. Sokan meg azt hiszik hogy más oldalról a Tiszaig elrománosodott. Kapja meg most már okos ember Europa abrosszán magyarországot. Kakas Márton. Bolond Miska urak önökhöz folyamodunk segítsenek. !!

Mint a „B. P. H.“nak Sopronból írják: egy otllakó úr minden áron Garibaldinak akarta fiát kereszteltetni, mivel — mint mondá — ezen ur most általános ismert és a legnagyobb dicsőítésekkel halmoztatik el. Csak a legnagyobb küzdelemmel — egy másik lelkész azon álli-

tására, hogy „Garibaldi“ nem kereszt, hanem vezetőknév lehet a megátalkodott atyát ez ohajától eltántoritani.

A Temesvári elfogásokról és elfogottakról a bécsi „Presse“ után következő részleteket közölhetünk. Ne hanyat Paulovich ügyvéd temetéséről való visszatértökor fogtak el, a többit szállásukon. Az elfogottak a vidék legismertebb egyéniségei levén, a dolog nagy megdöbbenést okozott Temesvár lakosaiban. Az ősz Murányi Ignác egykor alispán volt; a forradalom után 10 évi várfogságra ítélték, Kufsteinből visszatérvén. Arad és Temesvár közti jószággn telepedett le. Kirch Pál tagosítási mérnök. Hazai Vilmos honvéd volt, Kmettyvel török földre ment s a török hadseregbe állott; Omer pasa alatt mint őrnagy részt vett a krimiai hadjáratban, s bocsánatot nyerve, harmadéve számos katonai rendjellel diszitve visszatért Temesvárra, hol atyjával, a ki nyomdatulajdonos, társaságba, állott.

A magyar Akademia, idei két közülésének idejét olyképen határozta meg, hogy oct. 12-én lesz a rendes ünnepélyes közülés, 13-án pedig azon rendkívüli, mely Széchenyi emlékeztetésének szenteltetik. A rendes közülés tárgyai: 1) elnöki beszéd; 2) titoknoki jelentés az Akademia ez évi működéseiről; 3) „A magyarok Rómában 1350-ben“ Wenczel Gusztávtól; 4) emlékbeszéd b. Wesselényi Miklós fölött, Gr. Teleki Domokostól; 5) „A magyar alföld geologiai fejlődése“, Szabó Józseftől; 6) emlékbeszéd Gr. Kemény József fölött, Gr. Mikó Imrétől. A Széchenyinek szentelt közülés tárgyait B. Eötvös József emlékbeszéde s Arany János költeménye Széchenyiről fogják képezni.

Zágrábból, sept. 25-ikéről írják a „Wr.“-nek: „Tegnap, midőn a „Hessen“ nevet viselő magyar ezred törzskarával együtt Szlavoniába elindult, roppant néptömeg kísérte minden osztályból. A jó fél órányira levő Száva-hidon a polgárság a karfák hosszában sorba állott, s midőn az ezred átléptetett viharos és hosszantartó zsvioval üdvözöltetett, mire az ezred lelkesült éljenkiáltásokkal és csákok lengetésével felelt. Az ezred jeles és erős zene-

Meghal, elvész? mindegy ha hős vala;
A szabadságért édes a halál;
Megsiratja a föld még az ég is
Ki elnyomva de meg nem törve áll.

Kiterülve van a harci zászló,
Egész Moldavia mind alá gyül,
Mindenki a nemzet élteért küzd,
S a vértusa halál karjába dül.

Nincs rokon kéz! a szent szabadság még
Nem járta be a népek lelkeit,
Hogy segítsék azt ki lerázni vágy,
A szolgaság nehéz bilincseit?

Van van mégis és pediglen Magyar,
Lorenay Ferenc dicső vezér,
Társaival küzd Moldaviának
Szabadsága s függetlenségeér. —

S hár nem győznek elhullnak dicsően,
Románokkal a dicső Magyarok,
A bánatban sajtó honfi keble
Szent emléköknél nemde feldobog?

Magyar vérnek folyni a Románért,
Függetlenség szabadság díjába;
Nem a dicsők sirjain hajt-e ki
A jobb jövőndő féltett virága?

De elmult a vész s te Moldavia
Halottaidból életre kelél; —
Tiszteld örökké tiszteld a Magyarot,
Ki meghalt egykor szabadságodér. —

Kegyelettel őrizd meg emlékét,
A földeden elhullott dicsőknek;
Hints könyüt sirhalmaikra a hol
A természet vadvirági nőnek.

S szeretettel karold át a hont, mely
Egykor neked harcosokat adott;
A hála Isten és ember előtt
Vissza fizeti az áldozatot! *)

Czelder Márton.

*) Kedves hazánkfia Czelder M. ur szives volt megígérni hogy mihelyt körülményei engedik, egy hosszabb költői beszélylyel fogja dicsőíteni az e harczban elesett magyar-román bajnokakat. Elvárjuk. Szerk.

kara, mely azalatt horvát és magyar dalokat játszott, a dörgedelmes zsviok és éljenek által tulkiáltatott. A katonaság és polgárság közti ezen barátságos egyetértés azon példás derék magatartásnak tulajdonítandó, melylyel az ezred tisztikara itten kitüntette magát."

Testvérhoni levelek

Temesvár 1860. Üdvözöljük a havasalföldi testvéreket! Tudva van, hogy nálunk jelenleg politikai közélet nincs sőt ilyen törekvési mozgékonyaságról sem lehet szó, így a társadalmi tevékenység terére vagyunk szorítva. De vajmi váltságos helyzete van ennek is vidékünknek polyglott lakossága, most még vajudó nemzetiségi irányzatai és a nyomasztó befolyások között. A nemzetiségek testvéries békülésének ugyan számos szép példáival dicsekedhetünk ujabban, de ez mind csak a jelenre vonatkozó tüntetési jellemü, míg egyetlen hazai lapban vagy röpiratban sem találkozunk e kérdés fejtegetésével, annyival kevésbé megoldással, holott e kérdést ugyan a körülmények a felszínre tolták, de minden arra mutat, hogy abból minden nemzetiség csak a maga inyére szolgáló reményeket és kedvezményeket hiszi következtethetni és követelni. Pedig ha a dolgot szigorú szempontból tekintjük, még azon szónak „nemzetiség“ sincs helyes használata ezen új mozgalmakban, az csak a tavai külföldön felkapott jelszó átvétele, miután a hazánkban nemzetiségek neve alatt jelenleg szereplő népfajok csak nyelvsoportok, politikailag nemzetiség csak egy létezhetvén egy országban, s ez nálunk a magyar. Hogy a másnyelvű hazafiaknak anyanyelvük használatában oly engedmények adassanak, minöket csak zavar veszélye nélkül adni lehet, ez méltányos, sőt szükséges: mert hiszen joguk van helyi érdekeiket egymással érthetőleg vitatni és rendezni, joguk van oly bírákat és hivatalnokokat követelni, kikkel beszélhessenek; — de a mint jelen forrongásban a nyelv-kérdés áll, minden úgy nevezett nemzetiség a maga nyelvet fogná országossá emelni akarni, ha hamarjában e felől megkérdetnének.

Igaz hogy Helvétiaiban a három országos nyelv közül akármelyiken szabad szólni még a szövetségi nemzeti-gyűlésen is, — de egy ilyen tágértelmű szabad nemzetiség hazánkban, hol nyolcz nyelv divatozik, csak tömredék tolmács és zagyvalékra vezetne. — Nagyon szükséges és hálára érdemes munkát telyesítne tehát azon honfi ki ezen ügy világitására szánná szellemi tevékenységét, és más nyelvű honfitársainknak meggyőzőleg kimagyarázná, hogy jogos követelményeik ellenében egyszersmind minö kötelelességeik is maradnak fönn a közhaza főnemzetisége irányában. (Szivesen aláírjuk a mondottakat, sőt hozzá teszszük hogy mentől előbb, annál üdvösebb volna az e téren működés mind a hazára mind a magas kormány érdekében. Szerk.)

Társadalmi mozgalmaink, második gyupontja széles magyarországon a gazdasági egyletek alakítása, tevékenysége; de a mi részletesen a „Bánság“ neve alatti délvidékünket illeti, ezen tárgyban szenvedőleges tétlenségben vesztegel 1856 ugyan a vidéki gazdasági egyesület megalakult, de tagjainak csak azután kezdett eszébe jutni, hogy még sem kellett volna önálló társulattá alakulniok, hanem a pesti központi egyesület fiókjává, hogy így a szinleges szétdaraboltság mégis centripetal irányt és egységesebb lendületet vegyen. Hanem a társaság mely önállótársaságot engedélyezett, sőt arra hivatalos színű czimet ruházott, nem oly könnyen akar ezen alárendelésbe egyezni, — azért a Pesthez szító tagok kiléptek az egyesületből, habár nekik egy külön fiók alakítása nem is engedtelik meg, — (Nézetünk szerint ezt előbb kell vala

megpendíteni. Szerk) míg a társaság határozatlan életben igyekszik tartani a birtokos hivatalnokok és községek tagjaiból álló önálló gazdasági társulatot. Ezen függő állapotban tesped az ügy már féléve a nélkül, hogy hova-dölése látszanék, e mellett azonban ezen tulnyomóan gazdasági délvidék jótékony egyesületi behatást folyvást nélkülöz pedig érzi mindenki annak kiállító szükségét. —

(Vége a jövő számban, addig és kérjük önt szerencsétlenség mentől többször ily becses tudósításaival. Sz.)

Ujabb tudósítások.

(A „Roman“ távirati sürgönyei.)

Nápoly, Sept. 30-án adatott a piemonti csapatoknak a parancs hogy a nápolyi területre lépjenek.

Nápoly Okt. 1. Cápua napfelkelte óta bombáztatik; P o l o m b a c a erőd csaknem össze van omolva. Délután 2 1/2 órakor. Nagy ütközet, minden vonalon győzelem, az ütközet igen véres és kiterjedett, mely a nápolyiak teljes megveretésével végződött. Lőszerkészletünk fegyatékán van. A nápolyiak támadása jobbszárnyunk ellen volt irányozva, de makacs ellenállásunk öket visszanyomta.

Nápoly, Okt. 2. Nápolyiak Casertától vissza verettek s a függetlenség serge 2000 nápolyit elfogott. E szerint most is, mint mindig Garibaldi győzött.

(Szerkesztő kiadói futár) T. c. előfizetőinkhez! Lapunk évközépen indulván meg csak a jövő év elején vétethetik fel a cs. k. posta hivatal által az újságok lajstromába; addig tehát még vesződniök kell t. c. előfizetőinknek a minden szám után fizetendő 2 kr.-al, mely a pénzügyi hivatalhoz folyván be, legjobb akarat mellett sem tudjuk itt eligazítani, nem lévén az itteni cs. k. posta hivatal ily öszszeg elfogadására felhatalmazva. Oly teher ez mit minden külföldről járó lapnak fizetni kell s megszüntetése csak a magas kormány kezétől várható. Egyletünk is minden számtól 4 kr. portót fizet, a papiros pénzt pedig nagy ázsióval kéntelen beváltani miután itt még a cs. k. posta hivatal sem fogadja el a papiros pénzt, úgy hogy a posta és nyomda költségek is sok gondott adnak.

D e á k F. urnak, Kolozsvárt. Kedves és derék öcsém Ön még nem utazott tengeren. De tudja, hogy ki a fekete tengerről Amerikába szándékozik, temérdek visszontagságnak van kitéve, s határozott irány mellett is egy szirt, egy zivartölésér, hát még a vihar mily keresztvonást tehet számításában? — K. E. urnak Brassóba. Ezer bocsánat, magán levelezésbe nem bocsátkozhatunk; hanem az ügy közös s irányunk csak egy és félre ismerhetlen lehet, minél több erőnk van, annál biztosabban haladunk a kitűzött célfelé! Tehát vade salutatum! Köztünk az elvkerdésekből megeshetik: „ni jamais, ni toujours!“ Igérni tudnánk, de adni? ! . . . — Agyagfy B. urnak sz. Kereszturon. A Staoa D. ára egy évre 3 arany és 2 huszas, előfizethetni Passage Román. Redactia Romanului Bukrest. Mayerfy K. ur T.-Severin. Az a csavargó mindenütt csak zavar. Béke velünk. — Tarnócy G. urnak Laszkáron. Az egy frtot a ploesti iskolának adtuk, köszönjük. — Radimeczky M. urnak Ujhártyánba. Kik az első félévre 6 frt. küldtek a 2ikra csak négyet küldnek, a 2-ik félév 1861 Januar 1-én kezdődik, így a három első szám és színház képe egyletünk részéről áldozat levén bizony nem érdemeltük azon goromba levelet. Megtettünk mi mindent, de ám nem Pesten vagyunk. — T. B. urnak Alap. A 4 humoristicus költemény át adatott.

HIRDETÉSEK.

Illik, hogy a magyar haza legnagyobb férfjának arcképe, mint Wassingtoné Amerikában, minden ház falát ékesítse.

Illik, hogy a magyar nemzet imadala, a szózat minden a legalsóbb rendü honfi által is ismertessék és énekeltessek.

E két célt egyesítendő Hunniánk elnöke száz darab S z e c h é n y i arcképet hozatott Szegedről, oly olcsó árban hogy azt minden rendü hazánkfia megszerezhesse egy példány ára csak 30 para.